

ogsaa under Hensyn til, hvilke Udgifter der i øvrigt kunde fremkomme i Løbet af Finansaaret, thi da vilde ganske sikkert Indtægten af Forbrugsafgifterne paa § 5 være alt for lavt anslaaet. Jeg henviser her til, at til Trods for de meget vanskelige Tilstande, under hvilke vi lever, vil Forbrugsafgifterne under § 5 i Aar give omtrent det Beløb, de gav i Finansaaret 1913—14, og som de for i Aar var anslaaede til, idet man har brugt omtrent den samme Ansættelse. Det vil altsaa sige, at selv i Aar kommer man igennem, maaske med et lille Indtægtssvind paa 1—1½ Mill. Kr., som jo ikke synes saa særdeles meget paa en Indtægt af 53—55 Mill. Kr. Man kunde under almindelige Forhold have været sikker paa, at i indeværende Aar vilde denne Indtægt være blevet et Par Millioner større, end den var i 1913—14, og man kunde atter have været sikker paa, at den i 1915—16 vilde være gaaet op med igen et Par Millioner Kroner. Nu vil jeg derimod gerne indrømme, at jeg ikke, lige saa lidt som nogen anden, kan sige, hvorledes Forholdene vil udvikle sig, men vi har dog en vis Sikkerhed derigennem, at naar nu dette Finansaar udløber om 14 Dage, vil det rimeligvis vise sig, at denne meget store Post af vore Indtægtskilder kun vil have givet en Mindreindtægt af 1 à 1½ Mill. Kr.

Det ærede Medlem, der talte paa de Frikonservatives Vegne, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hey), nævnte det som en Mangel ved Finanslovsforslaget, at Udgiften til Statslaanets Forrentning og Afdrag ikke var opført, og det er ganske rigtigt. Man kan sige, at det vilde være korrekt at opføre dette Udgiftsbeløb, som vil være 3,150,000 Kr. Hvis det var blevet opført, vilde altsaa Overskuddet — som vi kalder det — paa Finanslovsforslaget være forsvundet, og i Stedet vilde vi have haft et Deficit. Men jeg anser mig for berettiget til ikke at opføre dette Beløb, fordi der heller ikke paa Finanslovsforslaget er opført den Indtægt, som man venter vil indkomme gennem nye Love til Dækning af Renter og Afdrag paa Statslaanet. Vel er der endnu kun fremsat Forslag til disse Love, de er ikke vedtagne, men jeg venter, at Love, som giver den fornødne Indtægt, vil blive vedtaget af den høje Rigsdag, og det kan jeg vente med stor Sikkerhed. Hvorledes Lovenes Enkeltheder vil blive formet, derom kan jeg intet sige, men at Resultatet vil blive naaet, at dette Beløb vil frem-

komme ved de Love, som den høje Rigsdag vil vedtage, derom nærer jeg ingen Tvivl. Under disse Omstændigheder synes det mig ikke urimeligt eller ubilligt mod Finanslovsforslaget, at man sætter begge Poster ind paa Tillægsbevillingsloven, baade Udgiften til Renter af og Afdrag paa Statslaanet og den Indtægt, der vil komme til Dækning deraf.

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om en Post paa Finanslovsforslaget, der er ham særlig kær, nemlig det Tilskud, som Reservefonden skal have i Finansaaret 1915—16 paa Grund af en Lov, for hvilken det ærede Medlem i sin Tid har interesseret sig stærkt, nemlig Loven om Statstilskud til Reservefonden, en Lov, hvis Princip jeg ikke billiger, men hvis Resultat jeg ganske sikkert vilde billige, hvis det skaffede os en bedre Reservefond, end vi har i Forvejen. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at jeg, ligesom han, altid har interesseret mig for, at der var en rigelig Kassebeholdning og en rigelig Reservefond til Stede. — Maaske tør jeg her indskyde en Bemærkning overfor det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper). I sin Tales mere politiske Del ankede han over, at vi stod saa slet forbedrede til den nuværende Situation, idet vi ikke raadede over rigelige Midler i Kassebeholdning og Reservefond. Samtidig ankede det ærede Medlem over, at vi ikke var gaaet til større militære Udgifter, end vi er gaaet til i de sidste Aar. Jeg skal ikke her komme ind paa det politiske og principielle, jeg vil holde mig til det finansielle, og jeg kan da forsikre det ærede Medlem, at hvis vi var gaaet til endnu større Militærudgifter i de Aar, vilde vor Kassebeholdning have været endnu ringere; vor Reservefond vilde maaske ikke have været meget ringere, men vi vilde have haft en større Gæld til Udlandet, end vi nu har. — Men til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds vil jeg altsaa sige med Hensyn til den Post paa Finansloven, efter hvilken der i Finansaaret 1915—16 skal udbetales lidt over 2 Mill. Kr. til Reservefonden, at jeg desværre maa bedrøve ham med Hensyn til den Formodning, han havde om, at denne Post vilde blive oprettholdt til Trods for, at vi har en Lov om, at Reservefonden er inddraget i Kassebeholdningen. Ved denne Lovbestemmelse anser jeg mig ganske bestemt for berettiget til at lade alt, hvad der overhovedet falder ind under Reservefonden, ogsaa falde ind under Kassebeholdningen. Hvis det ærede Medlems Teori om, at det kun